

Р Е Ш Е Н И Е
№ 174

гр.Перник, 11 юли 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на дванадесети юни две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ Стефан Станчев
Емилия Иванова

при секретаря **И.И.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№174/2013 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по глава XII от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение № 225 от 09.04.2013 г., постановено по н.а.х. д. №16 по описа на Районен съд гр.Перник за 2013 г., е изменено наказателно постановление № 23-2305524/23.11.2012 г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, с което наказателното постановление на „Ропатекст” ООД, с. Студена, ЕИК 113026619, със седалище и адрес на управление: с.Студена, ул.Христо Ботев № 208, представлявано от управителя В.К.П.*** е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал.5, във вр. с чл.415, ал.1 от КТ, затова, че на 07.08.2012 г., при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол: шивашки цех, находящ се в с.Студена, ул.Христо Ботев №208, стопанисван от „Ропатекст” ООД се установило, че „Ропатекст” ООД, в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, не е изпълнило задължително предписание дадено от контролен орган с протокол от извършена проверка , връчен на 07.05.2012 г., а именно предписанието в т.11: „Работодателят, при когото работят 20 и повече жени, да обзаведе, стая за лична хигена на жените и за почивка на бременните, съгласно разпоредбата на чл.308 от КТ, във вр. с чл. 1 от Наредба № 11 от 02.03.1987 г., за стаите за лична хигена на жените и за почивка на бременните жени”, чийто срок е изтекъл на 29.06.2012 г.- нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, като намалява размера на имуществената санкция до предвидения в закона минимум от 2000 лева на 1500 лева.

В законния срок е постъпила касационна жалба от „Ропатекст” ООД. В същата се релевира оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение. Иска се

неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление. Алтернативно се претендира прилагане на привилегирания състав на чл.415в от КТ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, излага подробни съображения в тази връзка.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” гр.София, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура, изразява становище за основателност на касационната жалба и предлага постановения съдебен акт, да бъде отменен, както и НП.

Административен съд-Перник, като съобрази наведените в жалбата оплаквания, събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема от фактическа и правна страна за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд правилно е приел, че в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на санкционираното дружество и не са налице основания за отмяна на НП.

От фактическа страна се установява, че на „Ропатекст” ООД, е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на място на 07.08.2012 г., в обект на контрол: шивашки цех, находящ се в с.Студена, ул.Христо Ботев №208, стопанисван от „Ропатекст” ООД, ЕИК 113026619, със седалище и адрес на управление: с.Студена, ул.Христо Ботев № 208, представлявано от управителя В.К.П.***. Дружеството е работодател съгласно §1 от ДР на КТ, не е изпълнил дадено задължително предписание дадено от контролен орган с протокол от извършена проверка, връчен на 07.05.2012 г., под номер 11, а именно: „Работодателят „Ропатекст” ООД, при работа на 20 и повече жени, да обзаведе, стая за лична хигена на жените и за почивка на бременните, съгласно разпоредбата на чл.308 от КТ, във вр. с чл. 1 от Наредба № 11 от 02.03.1987 г., за стаите за лична хигена на жените и за почивка на бременните жени”/обн. ДВ, бр.57 от 24 юли 1987 г./ Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 29.06.2012 г.

За нарушението е съставен АУАН №23-2305524/15.08.2012 г., срещу „Ропатекст” ООД. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу него и е издадено наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните по делото доказателства - материалите по административно наказателната преписка и показанията на разпитания във въззивното производство свидетел, въз основа на които е приел, че административното нарушение е доказано по несъмнен начин.

Твърденията поддържани в касационната жалба, че в хода на административно наказателното производство са допуснати процесуални нарушения, не се подкрепят с доказателства и не се установяват в хода на съдебния контрол, осъществен от настоящия състав. Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да не са съобразени от въззивния съд. Мотивирано и в съответствие с установената фактическа обстановка са изложени съображенията на

районния съдия довели до крайния извод за допуснато нарушение на трудовото законодателство.

Въззивният съд подробно е обсъдил в мотивите си и защо в конкретния случай не следва да намери приложение разпоредбата на 415в от КТ. Разпоредбата е относима в случаите, които макар и формално да осъществяват състава на административно нарушение, по своя характер са маловажни, при предвидени от законодателя основания за приложението на тази разпоредба. Касационен състав при Административен съд Перник споделя изводите на районния съдия, като не намира за необходимо да повтаря изложеното в атакуваното решение. Пред настоящия състав не се излагат убедителни доводи, различни от тези изложени и пред РС, за да се уважи жалбата на касатора в този смисъл. Няма основания за приложението на привилегирвания състав на чл. 415 в от КТ. Нормата на чл. 415в от КТ е озаглавена "Отговорност за маловажно нарушение", но по съществото си тя очертава привилегирвани състави на всички нарушения на КТ, които могат да бъдат отстранени веднага след установяването им и от които не са произлезли вредни последици за работници и служители. Съобразно гореизложеното касационната инстанция приема, че са налице всички признаци от състава на административното нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ за не изпълнено задължение по чл. 308 от КТ, като не са налице доказателства нарушението да е отстранено.

Районен съд правилно е приел, че след като от обективна страна е налице извършеното нарушение, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на юридическото лице, която е безвиновна такава, поради което и правилно му е наложено административно наказание. По отношение на размера на "имуществената санкция", правилно е изменението до предвидения в закона минимум от 1500 лева, която имуществена санкция би била съответна на характера и тежестта на нарушението.

С оглед на изложеното не са налице допуснати от въззивния съд нарушения, които да представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Районен съд гр.Перник е извършил проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и е приел, че не са налице основания да бъде отменено. Предвид изложеното, касационният състав не намира основания за отмяна или изменение на решението на въззивния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Във връзка с горното касационен състав на **Административен съд Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 225 от 09.04.2013 г., постановено по н.а.х. д. №16 по описа на Районен съд гр.Перник за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:1./п/ 2./п/

